

Kr., og den Forhøjelse af Statsbidraget, som dette Lovforslag hjemler, udgør ca. 86,000 Kr. Det, der altsaa finansielt kræves af Lovgivningsmagten, er Tilladelse til, at der udover det i Loven om Hjælpekasser normerede Beløb og det Bidrag, der er opsparet fra forrige Aar, yderligere for indeværende og for næste Finansaar maa afholdes 86,000 Kr. Finansielt set drejer det sig altsaa ikke om mere end om en Forøgelse af Statstilskuddet paa 86,000 Kr.

Lovforslagets § 3 indeholder en Bemyndigelse for Københavns Kommune til for et Aar at forhøje Skatteprocenten fra $2\frac{1}{2}$ til $2\frac{3}{4}$, idet man fra Kommunalbestyrelsens Side har anket over, at Udgifterne i København stige i større Grad end Indtægterne, saa at der i de sidste 8 Aar aflægges Regnskaber for Kommunen, udvisende et betydeligt Underskud, et Underskud, der paa det sidst aflagte Regnskab gaar op til ca. 400,000 Kr. Man har derfor ment, at Kommunens Kasse er saa vanskeligt stillet, at man med den i den gældende Lov fastsatte Skattegrænse ikke uden Vanskelighed kunde yde et større Bidrag. Derfor har Folketinget ment, at man for et Aar skulde forhøje Skattegrænsen til $2\frac{3}{4}$ pCt.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler Lovforslaget, som det nu foreligger, til det høje Tings Velvillie.

Pagh: Arbejdsløshed vil være til Stede Tid efter anden, hvorledes vi saa ordne Forholdene, og det ligger jo i, at der er Tider paa Aaret, hvor eet Arbejde bedre kan fremmes end et andet. Saaledes har det været tidligere, og saaledes vil det vedblive at være. Imidlertid kan det vel ikke bestrides, at der for Øjeblikket er en ekstraordinær Arbejdsløshed. Der foreligger i den Betænkning, der vedrørende dette Lovforslag er afgiven i Folketinget, en Redegørelse fra Fagforeningerne, hvorefter det ganske vist ser ud, som om der er en overordentlig stor Arbejdsløshed for Øjeblikket. Jeg tror nu ikke, at disse Tal ere saa fuldstændig rigtige, jeg tror nok, at man har set noget for overdrevent, noget mørkere paa Forholdene, end de i Virkeligheden ere. Jeg er sikker paa, at der her i Hovedstaden er en meget stor Arbejdsløshed og vel ogsaa i enkelte Købstæder, men Landet over som Helhed, tror jeg ikke, man kan sige, der hersker stor Arbejdsløshed, og i alt Fald er det ikke i

nævneværdig Grad Tilfældet i Landdistrikterne.

Den bedste Maade at afhjælpe Følgerne af Arbejdsløsheden paa vil jo være den at skabe forøget Arbejde. I den Henseende kan der gøres meget fra Statens og Kommunernes Side ved hurtigst muligt at fremme allerede iværksatte eller planlagte Arbejder, navnlig Byggearbejder. — En anden virksom Hjælp vilde kunne komme, hvis det kunde lykkes at bringe forøget Liv i den almindelige Fortagsomhed her til Lands. Men i saa Henseende maa jeg desværre sige, at Udsigterne ere ikke videre lyse. Det er vel nok Tilfældet, at der er indtraadt en saadan Forandring paa Pengemarkedet, at vi snart kunne vente et rigeligere og billigere Tilbud af Pengemidler, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at vi foreløbig ikke ville faa et saadant forøget Liv, som ønskeligt kunde være.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at pege paa et Par Forhold, som virke hemmende paa Udviklingen af dansk Industri. Det ene Forhold er, at vi have en Toldlovgivning, der ikke i tilstrækkelig Grad beskytter den hjemlige Industri mod Udlandets Konkurrence. Det andet Forhold er, at vi meget ofte her hjemme fra Arbejderorganisationernes Side faa højspændte Krav til Arbejdsgiverne, saa højspændte, at Arbejdsgiverne med den bedste Villie ikke se sig i Stand til at imødekomme dem. Der resulterer deraf meget ofte Arbejdsstandsninger, og de ere saa hyppige i vort Land, som jeg ikke tror, de ere i noget andet Land.

Imidlertid, man maa gaa ud fra, at der i Øjeblikket er en ekstraordinær Arbejdsløshed til Stede, og at der ikke kan ventes nogen Bedring i dette Forhold i den allernærmeste Fremtid. Under disse Omstændigheder maa man erkende, at der er al Anledning til fra det offentliges Side at gøre, hvad gøres kan, for at bøde paa dette Forhold, og det Lovforslag, der her foreligger, gaar jo i den Retning. Det forekommer mig, at det i nogen Maade har truffet det rette, og jeg kan anbefale Tinget at vedtage det i den foreliggende Skikkelse, om end jeg med Bekymring maa se paa, at man her lægger en ny og forøget Byrde paa Kommunerne. Jeg havde hellere set, at det Tilskud, som Kommunerne efter Lovforslaget kunne yde til Arbejdsløshedskasserne, for en Del var blevet baaret af Statskassen. Men jeg skal afholde mig fra at tilraade at gøre Forslag